

σκελετός

σκελετός, ο, ουσ. [<αρχ. σκελετός <σκέλλω (= ξεραίνω)], ο σκελετός. **1.** ο βασικός κορμός στήριξης μιας κατασκευής, ιδίως τεχνικής: «η οικοδομή βρίσκεται ακόμα στο σκελετό || το καράβι βρίσκεται ακόμη στο σκελετό». **2.** άνθρωπος πολύ αδύνατος, κοκαλιάρης: «χρόνια βασανίζεται από την κακιά, που τον έχει καταντήσει σκελετό || είπαμε να κάνεις δίαιτα, ρε παιδάκι μου, αλλά εσύ κατάντησες σκελετός!». **3.** το εξωτερικό περίβλημα των γυαλιών, μυωπικών ή ηλίου: «θέλω ν' αλλάξω σκελετό στα γυαλιά μου, γιατί αυτός που είχα έσπασε». **4.** τα κύρια, τα βασικά σημεία ενός κινηματογραφικού έργου, γραπτού ή προφορικού λόγου τα οποία αναπτύσσονται με λεπτομέρεια: «ο σκελετός της ταινίας || ο σκελετός του μυθιστορήματος || ο σκελετός της ομιλίας του πρωθυπουργού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας